

Tình Thứ Nhất

Xuân Diệu

Anh chỉ có một tình yêu thứ nhất,
Anh cho em , kèm với một lá thư.
Em không lấy , và tình anh đã mất.
Tình đã cho không lấy lại bao giờ.

Thư thì mỏng như suốt đời mộng ảo.
Tình thì buồn như tất cả chia ly.
Giấy phong kỹ mang thắm trong túi áo.
Mãi trăm lần viết lại mới đưa đi.

Lòng e thẹn cũng theo tờ vụng dại
Tới bên em , chờ đợi mãi không về.
Em đã xé lòng non cùng giấy mới,
-- Mây đầy trời hôm ấy phủ sơn khô.

Cũng may mắn, lòng anh còn trẻ quá,
Máu mùa xuân chưa nở hết bông hoa;
Vườn mưa gió còn nghe chim rộn rã.
Ai lại còn yêu, bông lựu, bông trà.

Nhưng giây phút đầu say hoa bướm thắm.
Đã nghìn lần anh bắt được anh mơ
Đôi mắt sợ chẳng bao giờ dám ngắm.
Đôi tay yêu không được nắm bao giờ.

Anh vẫn tưởng chuyện đùa khi tuổi nhỏ.
Có ai ngờ lòng vỡ đã từ bao !
Mất không ứt, nhưng bao hàng lệ rỏ.
Len tí tê thắm trộm chảy quay vào.

Hoa thứ nhất có một mùi trinh bạch,
Xuân đầu mùa trong sạch vẻ đơn sơ.
Hương mới thắm bên ghi như thiết thạch;
Sương nguyên tiêu, trời đất cũng chung mờ.

Tờ lá thắm đã lạc dòng u uất,
Ánh mai soi cũng pha nhạt màu ôi.
Anh chỉ có một tình yêu thứ nhất,
Anh cho em, nên anh đã mất rồi.